

Куліченко А. В.
студентка 2-го курсу
факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ АСПЕКТ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Професійна етика адвоката являє собою сукупність моральних установ і принципів, якими має керуватися у своїй діяльності адвокат. Вона нерозривно пов'язується з ним і прямо впливає на працю. Правила адвокатської етики фактично є моральним кодексом адвоката, який деталізує деонтологічні аспекти професії.

Сьогодні адвокатура є не лише інститутом, що стоїть на захисті прав та інтересів людини і громадянина, а й рушійною силою тих реформаційних процесів, що відбуваються у правовій системі нашої держави [3].

І саме ці правила та принципи дозволяють правильно будувати співпрацю адвоката з клієнтами та між собою, налагоджувати зв'язок із учасниками судового процесу чи іншими органами та навіть комфортно працювати за кордоном. Також, у відповідності до можливостей в наш час, це поширюється і на інформацію, що адвокат викладає в мережу Інтернет та подає ЗМІ. Можна сказати, що адвокатська етика стає для нього своєрідним законом та рамками. Таким чином вони навіть стають подекуди імперативними.

Першим принципом адвокатської етики є незалежність та свобода адвоката у здійсненні адвокатської діяльності. Він передбачає невтручання та відсутність будь-якого впливу на адвоката під час виконання його роботи. Це стосується політичних партій, державних органів, інших адвокатів та навіть власного інтересу. Таким чином покладається і обов'язок протистояти такому впливу з боку адвоката. Другим принципом є дотримання законності. Він означає дотримання насамперед принципів верховенства права і законності. Адвокат, здійснюючи свою діяльність, має керуватися лише законодавства України у своїх методах праці. Також це означає та, що він не може давати поради клієнту які передбачають його порушення. Третім принципом є пріоритет інтересів клієнта. Це означає перевагу інтересу клієнта перед власним інтересом адвоката. Він зобов'язаний своїми діями захищати та покращувати становище клієнта або ж відстоювати його законний інтерес. Також адвокат має бути повністю незалежним від нього та не перешкоджати вибору його захисника чи своїми діями спонукати на співпрацю.

Четвертим є неприпустимість конфлікту інтересів, що полягає в неможливості суперечностей між особистим інтересом адвоката та його професійними обов'язками. Таким чином він має запобігати таким ситуаціям.

Для цього у адвоката має бути письмова згода клієнтів на використання інформації або ж їх представництва при наявності конфлікту інтересів. Наступним принципом є конфіденційність, що тісно пов'язана з терміном адвокатської таємниці. Діяльність адвоката без дотримання цього стає неможливою та фактично незаконною. Шостим є принцип компетентності та добросовісності, що означає перш за все високий рівень підготовки та сумлінне виконання своїх обов'язків.

Наступним є повага до адвокатської професії. Відповідно до цього кожен адвокат має утверджувати повагу до професії своїми діями і не чинити дій, що можуть підірвати престиж або незалежність адвокатури. Не менш важливим є принцип чесності та добропорядної репутації, що своєю назвою вказує на певні якості, які повинен мати адвокат. Також окремо виділяють вимоги до рекламування адвокатської діяльності. Тобто не можуть рекламні матеріали мати оцінку, критику, вказівки на результат тощо. Також такі публікації мають бути чіткими та зрозумілими для інших. Важливо, що за всю оприлюднену таким чином інформацію адвокат несе персональну відповідальність і повинен спростувати або скорегувати її у випадку недостовірності або незаконного оголошення [1].

Можна з впевненістю сказати, що всі згадані принципи є важливим і невід'ємним аспектом адвокатської діяльності. Насамперед для того, щоб переконатися в цьому достатньо прослідкувати як вони втілюються на практиці. Головним чином адвокат має дбати про свою ділову репутацію. Підтримувати її на високому рівні не вийде якщо не дотримуватись адвокатської етики. Забравши її впаде рівень довіри до адвокатури в цілому та адвокатам стане фактично прийнятно спрямовувати свої дії на вчинення незаконні дії клієнтів. Також знання адвокатської етики потрібна при складанні кваліфікаційного іспиту і навіть проходження стажування. Тобто без неї особа не зможе стати адвокатом та отримати свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю. Присутня вона і у присязі адвоката. Напевно найважливішим аргументом єдності адвоката та адвокатської етики стане те, що її порушення є дисциплінарним проступком, яке стає підставою для зупинення права адвоката на зайняття цією діяльністю [2].

Список використаної літератури:

1. Правила адвокатської етики : Правила; 3^тзд адвокатів України від 09.06.2017 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/n0001891-17> (дата звернення: 20.10.2022)
2. Хижняк Є. С. Адвокатська етика як складова професійної підготовки адвокатів. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/12058/Khyzhniak%20Visnik%20adv.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

3. Швердін М. Основні принципи адвокатської етики URL: <https://uba.ua/ukr/news/4919/>

Науковий керівник: доцент, кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» ***Храпенко Олена Олегівна***